

Máramarossziget, 1910. január 15. – Budapest, 1995. október 8.

Értelmiségi családban született. 1928-tól a brünni Deutsche Technische Hochschule-ban tanult, vegyészmérnöki diplomáját 1934-ben szerezte. 1932-ben került kapcsolatba az illegális KMP-vel, részt vett a Vörös Segély akciókban; 1942 és 1944 között munkaszolgálaton volt. A romániai Ronaxos cernauti-i csiszológyárban 1935 és 1937 között, majd a budapesti Magyar Vegyipari és Papírnemű-gyár üzemmérnöke volt 1947, júniusig. Ekkor kinevezték a Fővárosi Gázművek igazgatójává, 1950-től 1951-ig vezérigazgató volt. 1952. decemberben áthelyezték a Bánya- és Energiaügyi Minisztériumba, előbb fejlesztési főosztályvezető, majd 1954-től vegyipari miniszterhelyettes 1957. április 15-ig. 1957-ben lett a KGST berlini Vegyipari Titkárság szakértője. 1960. decemberben visszament korábbi munkahelyére, a Nehézipari Minisztérium Iparpolitikai Főosztály vezetője lett, majd 1963. március és 1974. július között miniszterhelyettes.

Nyugdíjaz

ása után a Nagyalföldi Kőolaj- és Földgáztermelő Vállalat tudományos tanácsadója volt. 1945-től tagja a Magyar Kommunista Pártnak, MDP, majd MSZMP tag volt; 1948-ban négy hónapos szakosított pártiskolát végzett.